

سوره احقاف (۴۶)

مکی و شامل سی و پنج آیه
به نام خداوند بخشنده مهربان

حم. (۱)

نزول قرآن از طرف خداوند توانا و حکیم است. (۲)

ما آسمان‌ها و زمین و آنچه را بین آنها است به حق و برای مدت معلومی آفریدیم. ولی افراد بی‌ایمان از هشدار می‌دهند که به آنها داده می‌شود روگردان هستند. (۳)

بگو: چیزهایی را که غیر از خدا به کمک می‌خوانید به من نشان دهید که چه چیزی را در زمین خلق کرده‌اند؟ یا در خلقت آسمان‌ها شریک خدا بوده‌اند؟ اگر راست می‌گویید کتابی قبل از این یا اثری از علم برای من بیاورید. (۴)

کیست گمراه‌تر از کسی که غیر از خدا را به کمک می‌خواند، که تا روز قیامت او را اجابت نمی‌کند و از دعای آنها نیز بی‌خبر است؟ (۵)

و وقتی مردم در روز قیامت جمع‌آوری شوند، دشمن آنها خواهند بود و منکر بندگی آنها می‌شوند. (۶)

وقتی آیات روشن ما برای آنها خوانده می‌شود، افراد بی‌ایمان درباره حقی که برای آنها آمده می‌گویند این سحر آشکاری است. (۷)

یا می‌گویند خود او آنها را سر هم کرده. بگو: اگر من آنها را به هم بافته باشم شما در مقابل خدا کاری برای من نمی‌توانید بکنید. او حرف‌هایی را که درباره آن می‌زنید بهتر می‌داند. خدا برای شهادت بین من و شما کافی است و او آمرزنده مهربان است. (۸)

بگو: من اولین پیغمبر نیستم و نمی‌دانم با من و شما چه خواهد شد. من فقط از آنچه به من وحی می‌شود پیروی می‌کنم و فقط آشکارا به شما هشدار می‌دهم. (۹)

بگو: اگر قرآن از طرف خدا باشد و شما منکر آن شده باشید چه می‌گویید؟ در صورتی که شاهی

از بنی اسرائیل به مثل آن شهادت داد و ایمان آورد ولی شما تکبر ورزیدید. خدا افرادی را که ظلم می‌کنند هدایت نمی‌کند. (۱۰)

افراد بی‌ایمان به افراد باایمان گفتند: اگر خوب بود، هیچ‌کس بر ما در ایمان آوردن به آن پیشدستی نمی‌کرد، و وقتی به‌وسیله آن هدایت نشدند، می‌گویند این دروغی قدیمی است. (۱۱)

در صورتی که قبل از قرآن کتاب موسی امام و رحمت بوده، و این کتابی است تصدیق‌کننده آن و به زبان عربی تا افرادی را که ظلم می‌کنند از عواقب کارشان بترساند و برای افراد نیکوکار مژده باشد. (۱۲)

آنان که گفتند صاحب‌اختیار (ارباب) ما خداست و بعد هم روی آن استقامت ورزیدند، ترس و غصه‌ای ندارند. (۱۳)

آن‌ها اهل بهشت هستند و به پاداش کارهایی که می‌کردند همیشه در آن خواهند بود. (۱۴)

ما نیکی‌کردن به پدر و مادر را به انسان سفارش کردیم. مادرش به زحمت بار حمل او را متحمل شد و با ناراحتی او را وضع حمل کرد و بارداری و شیردادن او سی ماه طول کشید، تا وقتی که به رشد رسید و چهل ساله شد گفت: خداوندا مرا موفق کن که شکر نعمتی که به من و پدر و مادرم دادی بنمایم و کار درستی که مورد رضایت تو باشد بکنم و فرزندان مرا صالح کن، من به سوی تو برگشته‌ام و تسلیم حکم و نظر تو هستم. (۱۵)

چنین افرادی هستند که بهترین اعمالی را که انجام می‌دادند از آن‌ها می‌پذیریم و از گناهانشان می‌گذریم و جزو افراد بهشتی هستند. این وعده درستی است که به آن‌ها داده شده است. (۱۶)

و کسی که به پدر و مادرش گفت: اف بر شما، آیا به من وعده می‌دهید که از گور بیرون آورده می‌شوم؟ در صورتی که مردم قرن‌های قبل از من از دنیا رفته‌اند. در حالی که پدر و مادرش از خدا کمک می‌خواستند و می‌گفتند وای بر تو، ایمان بیاور، وعده خدا درست است و او می‌گفت این حرف‌ها افسانه گذشتگان است. (۱۷)

چنین افرادی هستند که وعده عذاب برای گروه‌های جن و انسی که قبلاً از دنیا رفتند درباره آن‌ها مقرر شد. آن‌ها البته زیانکارند. (۱۸)

هر يك درجاتی به‌خاطر کارهایی که کرده‌اند دارند تا پاداش اعمالشان بطور کامل داده شود، و

ظلمی به آن‌ها نمی‌شود. (۱۹)

روزی که افراد بی‌ایمان به آتش جهنم عرضه می‌شوند به آن‌ها گفته می‌شود شما لذت‌های خود را در دنیا بردید و از آن‌ها بهره‌مند شدید. پس امروز به علت این‌که به ناحق در زمین تکبر داشتید و نافرمانی می‌کردید عذاب خوارکننده‌ای جزای شماست. (۲۰)

برادر قوم عاد را یادآوری کن، وقتی که در احقاف (ریگستان‌ها) آن‌ها را از عواقب کارشان می‌ترساند، در صورتی که قبل از او و بعد از او هم بیم‌دهندگانی آمده بودند. به آن‌ها می‌گفت که **بندگی احدی غیر از خدا را نکنید.** من از عذاب روز بزرگ بر شما می‌ترسم. (۲۱)

به او گفتند: **آیا آمده‌ای که ما را از خدایانمان منصرف کنی؟** اگر راست می‌گویی عذابی را که به ما وعده می‌دهی بر سر ما بیاور. (۲۲)

گفت: **علم آمدن آن فقط پیش خدا است، من فقط رسالتی را که به من داده شده به شما ابلاغ می‌کنم، ولی شما را افرادی نادان می‌بینم.** (۲۳)

چون عذاب را دیدند که به صورت ابری به طرف سرزمین آن‌ها می‌آید گفتند: این ابری است که برای ما باران می‌بارد. گفت: این‌طور نیست، بلکه این همان عذابی است که برای آمدن آن عجله داشتید، بادی است که در آن عذاب دردناکی وجود دارد. (۲۴)

به فرمان خداوندش هر چیزی را نابود می‌کند، طوری که فقط بقایای خانه‌هایشان دیده می‌شود. ما گناهکاران را به این طرز مجازات می‌کنیم. (۲۵)

ما به آن‌ها قدرتی دادیم که به شما نداده‌ایم. به آن‌ها گوش و چشم و عقل داده بودیم ولی وقتی **منکر آیات خدا شدند، گوش و چشم و عقلشان برای آن‌ها فایده‌ای نداشت و عذابی که آن را مسخره می‌کردند آن‌ها را فرا گرفت.** (۲۶)

ما شهرهای اطراف شما را نابود کردیم و آیات را برای آن‌ها بیان کردیم (از کار غلط خود) برگردند. (۲۷)

چرا معبودهایی که برای نزدیک شدن به خدا درست کرده بودند آن‌ها را یاری نکردند؟ بلکه پیدایشان هم نشد. این‌ها دروغ و افترای آن‌ها بود. (۲۸)

وقتی را یادآوری کن که عده‌ای از جنیان را پیش تو فرستادیم که قرآن را بشنوند. چون حاضر

شدند گفتند: ساکت باشید. وقتی تمام شد پیش قومشان برگشتند و آنها را از عواقب کارشان می‌ترساندند. (۲۹)

گفتند: ای قوم ما، کتابی را شنیدیم که پس از موسی نازل شده و مصدق کتاب‌های قبلی است و به راه حق و راه راست هدایت می‌کند. (۳۰)

ای قوم ما، دعوت کسی را که به راه خدا دعوت می‌کند اجابت کنید و به او ایمان بیاورید تا خدا گناهان شما را بیامرزد و شما را از عذابی پردرد پناه دهد. (۳۱)

کسی که دعوت کننده خدا را اجابت نکند نمی‌تواند خدا را در زمین عاجز کند و اولیایی غیر از خدا برای او وجود ندارند، و آنها در گمراهی و اضحی هستند. (۳۲)

آیا متوجه نشدند خدایی که بدون زحمتی آسمان‌ها و زمین را خلق کرد، می‌تواند مردگان را زنده کند؟ آری خدا قادر به هر کاری است. (۳۳)

روزی که افراد بی‌ایمان به آتش جهنم عرضه می‌شوند به آنها گفته می‌شود آیا این حقیقت ندارد؟ می‌گویند: آری، قسم به خداوندمان. خدا به آنها می‌گوید: به علت این که منکر آن می‌شدید عذاب را بچشید. (۳۴)

پس ای پیغمبر، صبر داشته باش همان طور که پیغمبران با اراده صبر داشتند و برای عذاب آنها عجله نکن. آنها وقتی عذاب ما را که به آنها وعده داده شده ببینند، مثل این است که فقط يك ساعت از روز (در دنیا یاد ر خاک) مانده‌اند، این ابلاغی است. آیا کسی جز افراد خرافکار هلاک می‌شود؟ (۳۵)